

Nr.  
van het arrest

Nr. 2006/30  
van het repertorium

Nr. 31 P 99  
van het parket-generaal

Urbanisatie

## ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen  
12<sup>de</sup> kamer  
recht doende in Correctionele Zaken,  
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen:

veearts  
geboren te op 2 juni 1954  
wonende  
thans wonende te  
Nederlander

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. , advocaat  
bij de balie van

Beklaagd van:

te :

Bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als eigenaar die de opstelling van een vaste of een verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd, en die tot de werken opdracht heeft gegeven op het onroerend goed gelegen te vakantieverblijf + bos gekadaastreerd als , met een globale oppervlakte van 8115 m<sup>2</sup>, eigendom van

de hiernavermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 1 maart 1990 en 15 mei 1990 te hebben uitgevoerd, nl. een dak in kunststof golfplaten, gesteund op metalen palen te hebben aangebracht aan een stal, evenals de binneninrichting ervan gedeeltelijk veranderd te hebben.

B. van dan af tot 3 januari 1996 de volledige stal te hebben instandgehouden

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken kantoor te d.d. 18/4/1996

het onroerend goed toebehorend aan  
uit hoofde van de nalatenschap van  
overleden te op

\* \* \*

en inzake

Het College van Burgemeester en Schepenen van

als stedenbouwkundige overheid

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr.  
advocaat bij de balie van

\* \* \*

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 17 december 1998 door beklaagde tegen al de beschikkingen
- op 18 december 1998 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 7 december 1998 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt heeft beslist:

VEROORDEELT BEKLAAGDE: hoofdens de vermengde feiten A en B:

tot een geldboete van HONDERD FRANK

Verplicht de veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van tien frank, vermeerderd met 1990 decimes per frank, en gebracht op tweeduizend frank.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 1.295 frank en tot betaling van een vergoeding van duizend frank.

Zegt dat de geldboete vermeerderd wordt met 1990 decimes per frank, zodat die geldboete 20.000,- frank bedraagt;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op één maand;

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door het slopen van de kwestieuze paardenstal, en dit binnen een termijn van ZES MAANDEN na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 1000 frank per dag vertraging,

en zegt voor recht dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig art. 65 § 2 van de Stedebouwwet;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

\* \* \*

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen ontwikkeld door Mr. advocaat  
bij de balie van

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie  
van

Gelet op de neergelegde conclusies en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie, de omschrijving der feiten dient geactualiseerd te worden door aanvulling als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003"

de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Dat beklaagde hiervan werd ingelicht en hij zich hieromtrent heeft kunnen verdedigen;

Overwegende dat, voor zover bewezen, de feiten van oprichting sub A. en van instandhouding sub B. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Overwegende dat, voor zover de vermengde feiten van oprichting en van instandhouding zouden bewezen zijn, de verjaring van de strafvordering nog niet is ingetreden, de laatste feiten gepleegd zijnde op 3 januari 1996 en rekening houdend met 1 jaar schorsing vanaf de inleidende zitting in eerste aanleg op 22 mei 1996, een stuiting van de verjaring op 27 april 1999 door het kantschrift van de Procureur des Konings waarbij stukken (i.v.m. de vereffening van de kosten) aan de Procureur-generaal worden overgemaakt, en de schorsing (voor maximum 1 jaar) vanaf de inleidende zitting voor deze Kamer van het Hof op 16 maart 2005;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, het volgende blijkt:

- in zijn verklaring van 14 mei 1990 geeft beklaagde toe aan de bestaande stal verbouwingswerken te hebben uitgevoerd door gedeeltelijke afbraak en wederopbouw van de stal waardoor deze 'een weinig' uitgebreid werd en door gedeeltelijke verandering van de binneninrichting (stuk 1);

deze werken zijn vergunningsplichtig nu het gaat om een volledig nieuwe dakbedekking gesteund op

metalen palen waardoor het volume werd uitgebreid (zie oorspronkelijke afmetingen in vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen d.d. 26 september 1974); beklaagde geeft dit impliciet toe (zie zijn conclusie p. 14 al. 6);

beklaagde diende geen aanvraag tot bouwvergunning in;

- er is geen reden om de behandeling van de zaak uit te stellen of te schorsen in afwachting van de resultaten van een hangende administratieve procedure voor de Raad van State i.v.m. de aanvraag tot regularisatievergunning nu deze geen wettelijk beletsel uitmaakt (alle door beklaagde aangehaalde andersluidende stellingen in rechtsleer ten spijt) voor de verdere uitoefening van de strafvordering en de behandeling van de zaak door de strafrechter;

- voor de stedenbouwmisdrijven is geen bijzonder opzet vereist: het staat vast dat beklaagde wetens en willens heeft gehandeld; het betreft hier geen loutere herstelling van het dak na een storm zoals beklaagde tevergeefs voorhoudt doch wel een volledig nieuwe en grotere dakbedekking en een gedeeltelijke verandering van de binneninrichting; goede trouw is in hoofde van beklaagde dan ook niet aanwezig temeer nu hij niet vrijwillig overging tot verwijdering;

- het kwestieuze bouwwerk is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is een agrarisch gebied met bijzondere waarde en dient derhalve aangezien als een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146 in fine van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (zoals gewijzigd) en de beweringen van de beklaagde in conclusies desbetreffend zijn niet van aard anders te moeten oordelen;

het legaliteitsbeginsel is door voormelde vaststelling niet geschonden; een ministeriële commentaar met betrekking tot de regelgeving in zake van zonevreemde gebouwen noch de (persoonlijke) mening van een medewerker van het kabinet van de Vlaams Minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening (stuk 8 dossier beklaagde) doen daaraan enige afbreuk; de verwijzing naar artikel 145 en/of 145 bis DRO is evenmin relevant en beoogt een andere categorie, nl. zonevreemde woningen;

de omschrijving "landschappelijk waardevol" maakt een concretisering uit van het begrip "bijzondere waarde";

de feitenrechter heeft niet de opportuniteit van de door de overheid gehanteerde zoneringen te beoordelen;

desbetreffend dringt zich geen prejudiciële vraag aan het Arbitragehof op noch moet gewacht op een uitspraak over een eerder gestelde vraag nu het Hof dit niet noodzakelijk acht om uitspraak te doen;

- bij vonnis van 26 september 1974 werd de stiefvader van beklaagde, reeds veroordeeld wegens stedenbouwinbreuken betreffende dezelfde (oorspronkelijke) stal en werd herstel in de vorige staat bevolen;

beklaagde beroept zich tevergeefs en ten onrechte op dit vonnis uit hoofde van 'non bis in idem' nu het niet om dezelfde periode gaat, niet dezelfde stal (beklaagde heeft deze immers grotendeels verbouwd) en niet dezelfde beklaagde;

terzake kan niet gesproken worden van een 'gedoogbeleid' door de overheid nu zij reeds het eerder vermelde vonnis van 26 september 1974 heeft uitgelokt (dat overigens nog betekend werd aan beklaagde op 6 januari 1997) en van bij de aanvang van de verbouwingen door beklaagde gereageerd heeft; er is dan ook geen sprake van rechtsverwerking (d.i. overigens geen algemeen rechtsbeginsel) noch van rechtsmisbruik: de consequente houding van de overheid beoogt enkel de goede ruimtelijke ordening en het herstel ervan in een ruimtelijk kwetsbaar gebied;

- de feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 1995;

Overwegende derhalve dat de schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten bewezen is; dat ook de omstandige redengeving van de eerste rechter hier wordt bijgetreden en aangevuld zoals hiervoor gezegd;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagde, met zijn blanco strafregister, de omstandigheden en ernst van de feiten, de halsstarrige houding van beklaagde, beklaagde voor de vermengde feiten dient bestraft met een geldboete van 100 : 40,3399 te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 495,79 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;

Dat deze geldboete de beklaagde ervan moet weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en hem moet leren de goede regels van de ruimtelijke ordening te respecteren;

Dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat de opschorting, gevraagd door beklaagde, niet wordt toegekend nu deze gunstmaatregel in deze zaak niet van aard geacht wordt om op adequate wijze beklaagde te wijzen op de ernst van de inbreuk en op zijn verplichtingen en bovendien er geen gevaar is voor enige declassering;

Overwegende dat nu de feiten van oprichting en instandhouding van de stalling in landschappelijk waardevol agrarisch gebied bewezen gebleven zijn dient ingegaan op de herstellvorderingen desbetreffend van de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 28 augustus 1991 zoals aangevuld bij de brieven van 20 november 1995 en 15 oktober 1998 en van het college van burgemeester en schepenen d.d. 17 juni 1991 zoals aangevuld bij conclusie neergelegd ter terechtzitting van dit Hof;

Overwegende dat de beide herstellvorderingen tijdig werden ingesteld en desbetreffend dient vastgesteld;

Overwegende dat deze herstellvorderingen op bondige wijze maar afdoende gemotiveerd werden vanuit de noodwendigheden van een goede ruimtelijke ordening; dat de eerste herstellvordering van de gemachtigde ambtenaar op pagina 2 bij materiële vergissing in de motivering gewaagt van natuurgebied met wetenschappelijke waarde (overigens nadien rechtgezet) doet geen afbreuk aan de essentie van deze motivering welke behouden wordt voor een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en erop neerkomt dat in een dergelijk kwetsbaar ruimtelijk gebied het bouwen van een paardenstal onaanvaardbaar is; dat het college van burgemeester en schepenen zijn vordering omstandig toelicht en concretiseert in de voor het Hof neergelegde 'toelichtende notitie';

Overwegende dat deze herstellvorderingen zowel intern als extern wettig zijn en, binnen het kader van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beogen van de gevolgen van de door de beklaagde gepleegde misdrijven; dat zij steunen op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk

zijn; dat de paardenstal geen agrarisch of para-agrarisch bedrijf op zich is noch er deel van uit maakt en derhalve niet past in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat geen vermoeden van vergunning kan bestaan nu de stalling niet werd opgericht voor de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (dit is alleszins niet aangetoond) en nog voor de definitieve vaststelling van het gewestplan (K.B. 30 september 1977) op 26 september 1974 al een vonnis is tussengekomen waarbij de afbraak van het wederrechtelijk opgetrokken gebouw werd bevolen;

Overwegende dat nu noch door de stedenbouwkundig inspecteur noch door het college van burgemeester en schepenen een vordering tot meerwaarde gesteld wordt het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel kan bevelen; dat het bestuur de beleidsvrijheid heeft bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregelen doch dergelijke keuze niet aan de rechter toekomt; dat de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen duidelijk te kennen geven dat de huidige constructie ter plaatse niet in landschappelijk waardevol agrarisch gebied kan worden gedoogd omdat daardoor de goede ruimtelijke ordening in het gedrang komt; dat zij hierdoor impliciet te kennen geven geen meerwaardevordering te willen toepassen; dat derhalve wanneer, zoals te dezen, geen vordering betreffende de meerwaarde aanhangig is, het Hof die herstelmaatregel niet ambtshalve kan bevelen;

Overwegende dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt:

- het slopen van de wederrechtelijk opgerichte paardenstal;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te confirmeren;

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die

dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidige arrest vooraf werd betekend; dat het niet wenselijk is deze dwangsom in de tijd te beperken;

#### OM DIE REDENEN:

#### HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert de omschrijving der feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 5);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten van A. oprichting en B. instandhouding zoals voorzien en geactualiseerd;

Stelt vast dat deze feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten tot een geldboete van 100 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 495,79 euro (VIERHONDERD VIJFENNEGENTIG EURO en NEGENENZEVENTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert het slopen van de wederrechtelijk gebouwde paardenstal binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 183,80 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare  
terechtzing van de  
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te  
ANTWERPEN op  
VIER JANUARI TWEEDUIZEND EN ZES

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig  
arrest, waarover Raadsheer, mede  
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778  
van het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze  
magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen  
door Raadsheer, daartoe aangewezen  
overeenkomstig artikel 779 van het  
Gerechtelijk Wetboek, bij bevelschrift van de  
Eerste Voorzitter van het Hof van beroep  
alhier, in datum van heden;